

## Kapitel II.

### Til § 8.

I denne bestemmelse fastslås, hvilke administrative myndigheder, der udfører behandlingen af patentansøgninger og udsteder patent.

Patentmyndigheden er efter gældende lov patentkommissionen, de særlige kommissioner og direktoratet for patent- og varemærkevæsenet.

Afgørelsen af ansøgninger om patent er henlagt under patentkommissionen, der består af en række — for tiden 16 — tekniske og juridiske medlemmer. Kommissionen har som bistand direktoratet for patent- og varemærkevæsenet, hvis direktør fungerer som kommissionens formand.

De af kommissionen truffne afgørelser om afslag eller vedtagelse af patent kan af ansøgeren eller en indsiger begæres prøvet af en særlig kommission, der nedsættes af handelsministeren for hver enkelt sag og består af en formand og indtil 4 andre under hensyn til sagens beskaffenhed udnævnte medlemmer.

Af den præliminære betænkning fremgik, at det var tanken at organisere patentmyndigheden på samme måde som efter gældende lov.

En række af de interesserede organisationer, herunder Advokatrådet, De danske Patentagenters Forening og Industrirådet gav imidlertid udtryk for, at spørgsmålet om patentmyndighedens struktur burde yderligere overvejes i forbindelse med en revision af patentlovgivningen.

Man pegede på den betydning, det ved et system med nordisk patent har, at behandlingen af en ansøgning så vidt muligt bliver ens i hvert af de nordiske lande, og at den nuværende kommissionsbehandling er mindre egnet til gennemførelse af en ensartet patenteringspraksis. Organisationerne var af den opfattelse, at patentmyndigheden bør organiseres efter samme mønster som i de øvrige nordiske lande, således at afgørelsen af patentansøgninger lægges i hænderne på patentdirektoratets faste medarbejdere.

Endvidere ønskede man klageinstansen organiseret som en fast instans, idet man bl. a. henviste til, at klageadgangen efter lovforslaget er betydeligt udvidet i forhold til gældende lov og praksis, og at det derfor er af betydning, at klagemyndigheden sammensættes af personer, der foruden at være teknisk sagkyndige også har erfaring med hensyn til patentlovgivning og patentpraksis.

I overensstemmelse med komiteens endelige indstilling foreslås derfor afgørelsen af ansøgninger om patent henlagt til direktoratet for patent- og varemærkevæsenet under direktørens ansvar. Det er

tanken at bibeholde den nuværende organisation af direktoratets patentafdeling.

Det foreslås endvidere, at klager over ansøgninger om patent skal indgives til et patentankennævnt bestående af en formand og et antal medlemmer. Formanden og yderligere mindst et af nævnets medlemmer skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes til landsdommer, medens de øvrige medlemmer skal være teknisk sagkyndige. Ved udvælgelsen bør det med henblik på en særlig sagkyndig behandling af den enkelte klage tilstræbes, at teknikkens forskellige grene repræsenteres blandt medlemmerne.

### Til § 9.

Det er i § 1 fastsat, at patent meddeles efter ansøgning. I §§ 9-10 er givet nærmere regler for indholdet af denne ansøgning. I disse bestemmelser er alene optaget grundlæggende og principielle regler, medens den nærmere udformning er overladt til administrative forskrifter.

Efter stk. 1 skal ansøgningen være skriftlig og indleveres til patentmyndigheden. Den skal indeholde en beskrivelse, der om fornødent skal omfatte tegninger, og som skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve opfindelsen. Ansøgningen skal endelig indeholde patentkrav, d. v. s. en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet.

I den nu gældende lov kræves det, at ansøgeren, såfremt han ikke selv er opfinder, med de fornødne bevisligheder skal godtgøre, at opfinderens ret lovligt er overgået til ham.

Det var allerede i den præliminære betænkning i overensstemmelse med disse regler foreslået, at opfinderens navn skulle angives i ansøgningen, samt at ansøgeren skulle godtgøre sin ret til opfindelsen, hvis patent søges af en anden end opfinderen. Samtidig havde man optaget en bestemmelse om de såkaldte virksomhedsopfindelser. Af hensyn til den kritik, som fremkom mod sidstnævnte bestemmelse, er denne udeladt i komiteernes endelige udkast og i nærværende forslag. Samtidig havde komiteerne udeladt kravet om angivelse af opfinder og reglen om pligt for ansøgeren til at dokumentere sin ret.

Fra en række organisationer, blev der heroverfor fremsat et stærkt ønske om, at begge forskrifter blev opretholdt. Under de nordiske departementsforhandlinger var der enighed om at følge dette ønske, hvilket er sket ved i nærværende bestemmelse at foreskrive, at opfinderens navn skal angives i ansøgningen, og at ansøgeren, hvis han ikke selv er opfinderen,